

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

551.44

Hely

Idő

"1924"

Személy

Riport a föld alól.

Séta az óbudai cseppkőbarlangban.

esti Hírlap

1924. 6. 1.

Szerző:

Cím: Riport a föld alól

Nagyon kevés ember tudja Budapesten, hogy itt a közvetlen közelében a barlangvasuton kívül is van egy olyan barlang, amit érdemes megnézni. De még aki hallott is róla, azok közül se jutnak el sokan addig, hogy meg is nézzék ezt a barlangot. Nagynehezen szántam rá én is magam, engedtem az egyik szenvedélyes barlangember csábításainak s utnak indultam a sajtó szent nevében, látha akad valami a horogra.

Mentünk, mendegéltünk, nem is kellett Heted-hétországon tulra mennünk, csak át a Margithíron az ujlaki templomig, ott aztán neki a hegynek. Alig negyedóra után lelkesedve mutat az én saját külön barlangjáróm lefelé:

— Itt vagyunk!

Hiába néztem azonban oda, laikus szememmel csak egy rég felhagyott kőbányát láttam, ahová egy kis út vezet le, lenn pedig terrasz-szerű építmények teszik barátságossá a kőtengert. Ahol állunk, fenn a parton egy kis ház ágaskodik a bánya szélén, mintha odaragasztották volna. Egy kis táblán ez áll:

„A barlang megtekinthető ünnepen és vasárnap 9 órától kezdve.”

Hát mégis csak kell lenni itt egy barlangnak, az úgy kezd komoly lenni. A ház nagyon barátságosnak látszik kívülről, de annál furcsább, amikor a belépő olyan öltözötű társaságot talál benn, amelyhez képest az éjjeli menedékhely rongyosai mind estélyre készülő angol lordok. Fantasztikusan rongyos, más színnel feldozott, rettentően piszkos, sáros ruházatu emberek nyüzsögnek itt, a bicska biztosan kinyílna a zsebünkben ha volna. Az én barlangi emberemet kitörő lelkesedéssel üdvözlök, mire ő hangosan bemutat engem mint vendéget. Nem törődve megrökönyödésemmel, odavisz a legrongyosabbhoz s bemutat egymásnak bennünket. Ő az alelnök. Az alelnök uron van egy azelőtt vörösszínű női kabát, gombok helyett spárgával összefűzve, ehhez nagyszerűen illett a zsák-szövettel megfodrozott zsakett nadrág, amelynek egyik szarát térdtől kezdve egy nagy hasítás osztotta ketté. Kiegészítette ezt a nagyszerű öltözképet a karima nélküli keménykalap, amin csak egy lyuk volt, de azt valódi papendekli-tapasz zárta le. Az egész ember pedig olyan volt, mint aki a malteres gödörbe esett s most huzták volna ki. Itt, a bemutatkozásnál derült ki, hogy ez a csavargó koldusnak öltözött társaság „civilben” mind ismert budapesti ember. Hamar előkerült számomra is egy öltözkész s tíz perc múlva én is versenyezhettem volna rongyosságban a legnagyobb szájalmalet keltő koldussal is. Megmagyarázták, hogy valamirevaló ruhában nem érdemes bemenni a bar-

langba, mert ott állandóan csepeg a falakról a megszépítő s tönkretesz minden szövetet.

Megindultunk lefelé a bányába. A barlangot még mindig nem láttam, csak akkor tudtam, hogy helyben vagyunk, amikor a sziklafalba vágott kis faajtón belépünk s azonnal sűrű sötétség vesz körül bennünket. Itt az ismert jóillatú acetylenlámpákat visszük magunkkal s megkezdjük a barlangi utat. Aki csak a gellérthegyi barlangot látta még, az alig tudja elképzelni, milyen a

a pálvölgyi cseppkőbarlang.

Titokzatos folyosókon vándorlunk hol lefelé, hol fölfelé, léptelen-nyomon oldalsíkatorokat látni, majd egy-egy helyről többfelé ágazik szerte az út. Mindenütt óriási, a nedvességtől csillogó sziklák növekednek

fantasztikus alakúvá az imbolygó fényben. Aki nagyon kényes és kényelmes, az bizony nem nagyon sokat láthat, mert a rengeteg terjedelmű barlangnak az előrése járható át könnyen, de aki rászán egy kis fáradságot, az 4–5 óra hosszat is mázskálhat benne. Az igaz, hogy ilyenkor mázskőteleit is kell vinni, mert néha 10–15 méterre kell leereszkedni, néha meg a lucskos talajon négykézláb vagy hasoncsuszva kell bebujni egy-egy oly szűk nyílásba, hogy az ember csak kigyó módjára evickélhet benne tovább. A nagyon ambiciózus, vállalkozó szellemű, kezdő barlangnézőt rendszerint végig is viszik egy pár ilyen mázskőpróban. Aki nem ismeri tökéletesen a járást, az csak véletlenül találhat ki, ha egyedül hagyják, mert az út sokszor olyan helyen folytatódik, ahová a laikus szemmel néző kezdő nem is merne gondolni. De vezetőink úgy járják ezeket a nyakatekert utakat, mint ha a korszón sétálgatnának. Egyénként magyarázzák: ez itt a *Körforgalom*, aki itt nem találja el a helyes irányt, órák hosszat mázskálhat, mindig egy helyre lyukad ki. Itt van a *Hód*, a *Labirintus*, a *Kutyaszorító*, a *Kút*, a *Színház* a *Süllyesztővel*, a *Rádium-terem*, az *Orgona*, meg az első barlangjárókról elnevezett *Scholtz-próba*, a *Plökt-fal* és a *Hefty-keserő*. Fél napig kesergett ezen a keskeny sziklapárkányon korom sötétben annak idején Hefty, míg társai ki tudták szabadítani kényelmetlen helyzetéből. Ilus éve már, hogy a vállalkozó szellemű egyetemi turisták sziklamászói egy repedésen keresztül beburakodtak ebbe a barlangba s átkutatták annak minden zegézugát. Sokáig tartott, míg megtanulták benn a járást,

de még tovább tartott, míg a látogatók számára is megközelíthetővé tették. Saját kezük munkájával egyengették benn a járást, lépcsőket formáltak a rekedten sziklahalmazokból, jelzésekkel, utbaigazító felirásokkal látták el a síkatorokat. A munka lelke s a barlang leglelkesebb apostola maga a felfedező, Scholtz Pál Kornél volt, most is ő vezeti a munkát és barátaival, meg a barlangot gondozó *Pannónia Turistaegylet* tagjaival együtt nagy munkában találjuk, egy lejárólépcsőt konstruál a *Színházba* s lelkes híveivel fáradságtalanul cipeli a nehéz vassíneket, amiket a villamostársaságtól kaptak. Az ő barlangjáró serege ott tölti minden szabad idejét s néha hosszú napokat időznek benn a barlangban, ünnepélyt meg kabareélódást is tartanak.

A nagy munka közben váratlan vendég érkezett a barlangjárók közé. *Rakocsy* belügyminiszter jelent meg a pislikoló lámpák fényében. Eleinte nagyon gyanus szemmel nézte a nem sok bizalmat gerjesztő öltözötű társaságot, de annál jobban örült, amikor a rongyokból maga Scholtz Pál Kornél, meg két közismert sportember, egy uszó, meg egy futóbajnok került elő és ajánlkozott kalauzriak. Meg is nézett mindent töviről-hegyire és csak szép borkabátjának köszönheti, hogy végig nem vezették azokon a csuszómászó, bujkáló helyeken, amelyeken az első barlangi látogatóskor tul kell esni. Annyira megtetszett neki a barlang, hogy elhatározta, hogy legközelebb ő is nekiöltözik és végigmászik a legnagyobb utakon is. Itt a föld alatt is olyan a helyzet, akár fenn a politikában itt is van utvesztő, amibe belegabalyodhat, itt is sötét van s csak néha világít egy-egy gyenge lámpafény, itt is gyanus külsejű alakok mozognak a háttérben és végül még itt a föld alatt is, amikor legkevésbé gondolnák, ott van az újságíró, amint a riport is bizonyítja.